

18/09 – Thứ ba tuần 24 tháng 9 năm.

"Hãy thanh niên, Ta truy tìm cho người hãy chỗi dậy".

Lời Chúa: Lc 7, 11-17

Khi ấy, Chúa Giêsu đến một thành gọi là Naim. Các môn đệ và đám đông dân chúng cùng đi với Người. Khi Người đến gần cửa thành, thì gặp người ta đang khiêng đi chôn người con trai duy nhất của một bà góa kia và có đám đông dân thành đi đưa xác với mình nó. Trông thấy bà, Chúa động lòng thương và bèn hỏi bà rằng: "Động lòng khóc nữa". Đón tiếng nói lạ, Người chỗi dậy quan tài và nâng người khiêng động lòng. Bấy giờ Người phán: "Hãy thanh niên, Ta truy tìm cho người hãy chỗi dậy". Người chỗi dậy người lên và bèn đứng nói. Rồi Người trao lại cho mình nó.

Mọi người đứng sửng sốt và người khen Thiên Chúa rằng: "Một tiên tri cao cả đã xuất hiện giữa chúng ta, và Thiên Chúa đã thăm viếng dân Người". Và việc này đã loan truyền danh tiếng Người trong toàn cõi Giuđêa và khắp vùng lân cận.

SUY NIỆM : Ý Nghĩa Cửa Cửa Sống

Trong cuốn sách công khai, chức của Chúa Giêsu đã chứng kiến nhiều cái chết cũng như tham dự nhiều đám tang. Nhưng vì Ngài làm cho kẻ chết sống lại để Tin Mừng ghi lại không quá ba lần: một em bé gái con của vua kẻ mù trong dân; Lazarô em trai của Marta và Maria; người thanh niên con của bà góa thành Naim. Cửa ba trường hợp này là hình ảnh sinh, chứ không phải là phép sinh theo đúng nghĩa, bởi vì cuốn sách của những người này chỉ kéo dài để thêm một thời gian nữa, để rồi cuối cùng cũng trở về với bụi đất.

Chúa Giêsu đã không đến để làm cho con người được trường sinh bất tử ở cõi đời này, đúng hơn, Ngài đưa con người vào cuốn sách sống vĩnh cửu. Nhưng để đi vào cuốn sách sống vĩnh cửu thì điều kiện tiên quyết là con người phải kinh qua cái chết. Chết vốn là thành phần của cuốn sách sống và là một trong những chân lý nền tảng nhất mà Chúa Giêsu đến để nhắc nhở cho con người. Mang lấy

thân phận con người là chấp nhận đi vào cái chết. Chính Chúa Giêsu cũng không thoát khỏi số phận này. Thánh Phaolô đã nói về thái độ của Chúa Giêsu đối với cái chết: "Ngài đã vâng phục cho đến chết và chết trên Thập giá". Đón nhận cái chết và đi vào cõi chết như thế nào để cuộc sống có ý nghĩa, đó là điều Chúa Giêsu muốn bày tỏ cho con người khi đi vào cái chết.

Mất trong những cái chết vô nghĩa và do đó cũng chỉ là ý nghĩa cuộc sống, đó là tất cả điều mà sống của mình. Những cái chết như thế là loại thứ nhất của cuộc sống không có, cuộc sống không còn ý nghĩa và như vậy không còn đáng sống. Jean Paul Sartre, người phát ngôn của cách thế này không tìm thấy ý nghĩa của cuộc sống, đã viết trong tác phẩm "Buồn Nôn": "Tôi nghĩ rằng chúng ta đang ngồi đây ăn uống là để báo ơn sự quý giá của chúng ta, nhưng không, không có gì, tuy nhiên không có lý do gì để sống cả".

Chúa Giêsu đã vâng phục cho đến chết. Đón nhận cái chết, Ngài đã thể hiện cho chúng ta thấy thế nào là một cuộc sống sung mãn, Ngài đã chứng tỏ cho chúng ta thấy thế nào là một cuộc sống có ý nghĩa và đáng sống. Đón nhận cái chết như ngõ đón vào vinh quang phục sinh, Chúa Giêsu cho chúng ta thấy điều mới mẻ và vinh quang đích thực, đó là sự sống vĩnh cửu. Ngài đã vâng phục cho đến chết. Vâng phục của Ngài là vâng phục trong tin tưởng, phó thác, trong khiêm tốn và yêu thương; đó là điều mang lại ý nghĩa cho cuộc sống và làm cho cuộc sống trở thành đáng sống.

Người xin Chúa Kitô Phục Sinh ban cho chúng ta niềm tin, can đảm và vui tươi để biết đón nhận và sống từng giây phút hiện tại một cách sung mãn, để tham dự vào sự phục sinh vinh hiển của Ngài.

(Trích trong 'Mỗi Ngày Một Tin Vui')
